Postbode

door Günther Können, e.t. KNMI

Het KNMI heeft altijd voorop gelopen in de automatisering: zonder dat zou onze weersvoorspelling niet zijn wat hij nu is. Mede door de ijzeren logica die de automatisering eigen is, zijn wij met succes het tijdperk van de elektrische verwachtingen binnengetreden. Zonder nuchtere mensen geen nuchtere computers, en een van de meest nuchtere onder de nuchteren is toch wel Dick Folkers, wiens motto lijkt te zijn: 'electronen lopen via vaste banen en getallen zullen dat weten ook'. Een soort filosofie betreffende de maakbaarheid van wiskunde die voor buitenstaanders niet altijd even makkelijk is te vatten, maar op het KNMI blijkbaar succesvol is.

Pas laat heb ik ontdekt dat Dick zijn maakbaarheidprincipe ook privé toepast. Dat was toen ik naar een onherbergzaam oord vertrok en merkte dat Dick postzegel-fanaat is. Zijn verzoek was een brief vanuit die plek te sturen, voor zijn verzameling. Op mijn tegenwerping dat op die plek écht geen postkantoor is, kreeg ik een oplossingsgericht Dick-antwoord: 'Geeft niks. Jij brengt gewoon die brief zelf weer terug en doet hem onderweg op de bus zodra de kans daar is. Voor het traject tot aan de bus ben jij de postbode!'

Ik heb me maar niet afgevraagd of dit laatste nu een belediging was of een compliment. Ik heb de blik gewoon op oneindig gezet, de brief klaargemaakt, in mijn bagage gepropt en op mijn weg terug in een brievenbus gemikt. Deze brief blijkt nu een pronkstuk van Dicks verzameling: hij wordt slechts zeer omzichtig met pincet vastgepakt. Snapt u dat?

Welkom in het land der gepensioneerden, Dick!